

[Himmelstrup.]
lagte Princip. Hertil kommer endvidere, at en saadan administrativ Beføjelse efter vor Opfattelse ikke kan andet end være en stadig Trusel for Erhvervslivet om Toldlovsændringer, og derved maa skabe en Uro og en Usikkerhed for Produktionen og Omsætningen i dette Land, som disse under ingen Omstændigheder kan være tjent med. Vi kan ikke se rettere end, at Adgangen til at lade Toldændringer gennemføre administrativt i Stedet for gennem Lovgivningen netop skaber en langt større Lethed til at foretage saadanne Ændringer, hvad der ikke kan andet end medføre en bestandig Uro for Produktion og Omsætning.

Dette er de Bemærkninger, jeg gerne først vilde gøre til Lovforslagets § 1, thi Lovforslaget falder naturligt — saaledes som det er fremhævet gentagne Gange, ogsaa af de ærede Forslagsstillere — i to Afsnit. Med Hensyn til det andet Afsnit, nemlig Forslagets § 4, kan jeg ikke se rettere end, at Forudsætningen for, at de der foreslaaede Foranstaltninger overhovedet med Virkning skal kunne gennemføres under det Told- og Traktatsystem, vi for Tiden arbejder med her i Danmark, og som vi har arbejdet med gennem Aarhundreder, er den, at Indførselen af en bestemt Vare kommer saa godt som udelukkende fra et enkelt Land, og endvidere, at denne Udførsel fra det paagældende Land spiller en saadan Rolle for dette Land, at positive Foranstaltninger paa dette Omraade fra vor Side virkelig maa opfattes som et Tvangsmiddel overfor det paagældende Land. Dette er efter min Opfattelse Forudsætningen for, at man under de nuværende Forhold overhovedet kan faa noget ud af Lovforslagets § 4. Vi har om Muligheden heraf søgt en Række Oplysninger, der findes optrykt som Bilag til Betænkningen. Naar ærede Medlemmer gennemgaar den Tavle, der i Betænkningen er anført under Nr. 4, og navnlig ser paa, hvorledes Sagen stiller sig med Hensyn til Forholdet mellem den samlede Indførsel her til Landet af de i Tavlen opførte Varer og f. Eks. den tilsvarende Indførsel fra Tyskland, der jo har været Genstand for en særlig Interesse i denne Forbindelse, saa vil de sikkert give mig Ret i, at de Forudsætninger, hvorunder denne § 4, og hvad deri er foreslaaet, overhovedet kan komme til Anvendelse, ikke er til Stede.

I Efteraaret 1927, den 13. Oktober, udtalte det konservative Folkepartis Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sig under Finanslovsforslagets første Behandling om hele dette Spørgsmaal. Det

er min Overbevisning, at det ærede Medlem Hr. Pürschel — det synes i det mindste at fremgaa af det ærede Medlems Udtalelser — var opmærksom paa, at der ikke for Tiden forelaa Mulighed for at komme frem ad den Vej, som er angivet ved dette Lovforslags § 4, netop under Hensyn til, at det bestaaende Told- og Traktatsystem lagde sig hindrende i Vejen derfor. Efter at have fremsat nogle almindelige Bemærkninger om de økonomiske Forhold her i Landet udtalte det ærede Medlem, at han ansaa det for nødvendigt, at der indførtes

„et økonomisk Landeværn. Vi maa vist ind paa en Traktatpolitik svarende til den, man fra anden Side møder os med. Nu er det jo en kendt Sag,“ — fortsætter det ærede Medlem — „at vore Traktaters Mestbegunstigelsessystem lægger Hindringer i Vejen for en saadan Politik.“

Efter at det ærede Medlem havde omtalt den Maade, hvorpaa man kommer om ved disse Hindringer i andre Lande, en Maade, som det ærede Medlem ikke fandt Mulighed for at anvende i Danmark, fortsatte det ærede Medlem:

„Derfor rejser det Spørgsmaal sig, som jeg paa mit Partis Vegne skal have den Ære at rette til den højtærede Statsminister, om Ministeren vil foranledige, at der fra Ministeriets Side med Støtte af de interesserede Erhverv optages en dybtgaaende Undersøgelse af, om den hidtil fulgte Traktatpolitik vedblivende kan siges at være i Danmarks Interesse“,

eller om man maa ind paa et helt andet System. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ved denne Lejlighed var fuldt opmærksom paa, at med den Form for Handelstraktater, som vi nu anvender her i Danmark, var der ikke nogen Mulighed for en Fremgangsmaade som den, der er foreslaaet i Lovforslagets § 4. Der var ikke anden Mulighed end at overveje, om det skulde være formaalstjenligt at ændre det nuværende Traktatsystem, for kun derigennem var der Mulighed for at komme ind paa den Politik, som det ærede Medlem altsaa vilde have forsøgt. Det er ogsaa min Opfattelse, at det i Virkeligheden er den eneste Vej, ad hvilken man kan komme ind paa den Linie, som foreslaas i Lovforslagets § 4. Der udkræves en Ændring i det bestaaende Told- og Traktatsystem for vort Vedkommende, for at man overhovedet kan faa noget praktisk ud af det, som er foreslaaet. Saa længe man ikke er naaet til et endeligt Overblik over, om der virkelig er Stemmning for at forlade denne Traktatpolitik, forekommer det mig, at det Spørgsmaal, som er